

ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩΙ ΙΘ'
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' στάσιν τοῦ Καθίσματος, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πανάριστον σκὴνωμα καὶ ὑπέρλαμπρον ἄγαλμα, τὸ πανευκλεέστατον αὐθις ἄκουσμα, ὁ πολυποίκιλος στέφανος, τὸ στόμα τὸ παντέρπνοον, ὁ λιμὴν ὁ γαληνός, τῆς ἀγάπης ὁ σύνδεσμος, ὁ πολύρρυτος ποταμὸς τοῦ ἐλέους, ἀνεδείχθης καὶ φωστὴρ τῶν μοναζόντων, ὦ Φιλοθέη πανεύφημε.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἐν τῷ σκότει ἐπέλαμψας καὶ ὡς ἄνθος εὐοσμὸν καὶ μυρίπνοον ἐν τῷ χειμῶνι ἐξηνηθσας ὡς φῶς καὶ ὡς ἥλιος ἐξανέτειλας φαιδρῶς ἐν Ἀθήναις, θερμαίνουσα καὶ φωτίζουσα τοὺς δουλεία στυγνῇ ἐζοφωμένους· ὅθεν ἅπαντες τιμῶμεν, ὦ Φιλοθέη, τὴν μνήμην σου.

Ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις καὶ παρθένων σύνταξις, μήτερ, γεγονόςας πρὸς χριστομάχον δὲ τύραννον δεινῶς ἀντεπάλαισας καὶ ἀγῶνα τὸν καλὸν μαρτυρίῳ ἐσφράγισσας· διὰ τοῦτο σε ὁ Χριστὸς ἀγαπήσας εἰς τὰς ἄνω οὐρανίους ἀναπαύσεις ἀνεκαλέσατο, ἔνδοξε.

Ἔτερα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε, ὦ φιλέορτοι, τὴν Φιλοθέην ἐν ἄσμασι καὶ ᾠδαῖς καταστέψωμεν, πανήγυριν ἄγοντες ἱερὰν καὶ θείαν· αὕτη γὰρ ὁσίως ὄντως ἐβίωσεν ἐν γῆ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τὴν πίστιν ἔδειξε· διὸ καὶ τὸ διάδημα τὸ τῆς ἀθλήσεως εἴληφεν ἐκ χειρὸς τοῦ δοξάζοντος τοὺς αὐτὸν ἀγαπήσαντας.

Ἐδωκεν, ἐσκόρπισε τὸν πλοῦτον ἅπαντα, χαίρουσα, τοῖς πτωχοῖς καὶ τοῖς πένησι· Θεῷ γὰρ ἐδάνειζε δωρεὰν διδοῦσα· ὅθεν καὶ πλουσίως τῇ Φιλοθέῃ ὁ Σωτὴρ τὴν θείαν χάριν ἀνταποδέδωκε· χορῷ γὰρ συγκατέλεξε τῷ τῶν Ἁγίων τὴν πάντιμον, ἐκτενῶς ἰκετεύουσαν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Κόσμον καὶ εὐπρέπειαν τὴν ἀρετὴν ἐνεδύσατο Φιλοθέη ἢ ἔνδοξος τὴν πίστιν τηρήσασα μετὰ σωφροσύνης, ἐν ἀγιασμῷ τε καὶ δι' ἀγάπης ἀληθοῦς λαμπρῶς τὸν δρόμον αὐτῆς τετέλεκε· διὸ καὶ τὴν οὐράνιον ἐνδεδυμένη λαμπρότητα, ἐντυγχάνει πρὸς Κύριον θείας δόξης τυχεῖν ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πάντα τὰ σὰ καὶ σεαυτὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν καὶ σῶμα· τῆς φωνῆς γὰρ τοῦ Εὐαγγελίου ἀκούσασα, χρυσὸν καὶ τιμὴν καὶ τὰ πάντα κατέλιπες ὀρφανῶν δὲ καὶ χηρῶν καὶ πτωχῶν μήτηρ γέγονας· διὸ καὶ ὁ Παράκλητος ἐλθὼν ἐν τῇ ψυχῇ σου κατώκησε καὶ γέγονας πάσης ἀρετῆς εὐωδιάζον δοχεῖον. Ἀλλὰ, μήτερ Φιλοθέη, παναοίδιμε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, τὸ σὸν Ἄστυ φυλάσσειν καὶ σώζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέξευσεν ἀβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἢ Παρθένος, ἢ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἢ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (λα'. 10-20)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευόμενη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνοις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφρόανθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ'. 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ

διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (ε'. 16-στ'. 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ἀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. ᾠχος α'.

Δεῦτε σήμερον, πιστοί, τὴν ἁγίαν Φιλοθέην τιμήσωμεν καὶ τελοῦντες ἑορτὴν πρὸς αὐτὴν ἐν πίστει ἐκβοήσωμεν ταῖς πρεσβείαις σου, μήτηρ, τὴν σὴν σκέπε πόλιν καὶ ταύτην διαφύλαττε διὰ παντὸς εἰρηνεύουσαν.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε σήμερον, πιστοί, τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ὑμνήσωμεν· τὸν Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρασα καὶ καλῶς ἀγωνισαμένη, ἀόκνως τὰς ἐντολάς τοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσε· νῦν δὲ τὰ ἐν κόσμῳ καταλιποῦσα, οὐ διαλείπει μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον πρεσβεύουσα.

ᾠχος β'.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον ἐν ταῖς χερσὶ τῶν πτωχῶν παραθεμένη, ἀντὶ τούτου ἐκτήσω πλοῦτον οὐράνιον· δόξης δὲ καὶ ἡδονῶν καταφρονήσασα καὶ ἀσκητικῶς διεληθούσα, μαρτυρικῶς τὸ ζῆν μετέλλαξας δι' ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, Φιλοθέη πανέντιμε· αὐτῷ οὖν πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ καρδίᾳ σου σκηνώσασα, ὀσιομάρτυς Φιλοθέη, ἄνθος εὐῶδες καὶ φῶς ἰλαρὸν ἐν τῷ βαρεῖ τῆς δουλείας χειμῶν ἐν Ἀθήναις ταῖς κλειναῖς σε ἀνέδειξεν· ὅθεν καὶ νῦν τῷ Χριστῷ Θεῷ μὴ παύη πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀθηνῶν ἢ Δορκάς! ὡς γὰρ ἐκείνη ἐν Ἰόππῃ, μαθήτρια πιστὴ τοῦ Χριστοῦ ἐγένου καὶ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν μήτηρ καὶ προστάτις ἀναδέδειξαι· τὴν δόξαν ἐμίσησας καὶ τὸν πλοῦτον διέθηκας καὶ παρθενῶνα ὀσιότητος ἔδειμας, πλήρης ἔργων τε ἀγαθῶν ὠφθης, πάντιμε. Ὅθεν σου τὴν πανήγυριν τελούντες, τὴν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων κυκλοῦμεν καὶ σωτηρίας αἰτούμεθα τυχεῖν, Φιλοθέη, σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν σῶζειν ἡμᾶς δυνάμενον.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Χαίροις, τῶν Ἀθηνῶν ἢ λαμπάς! ἢ ἐν τῷ βίῳ καιομένη καὶ φαίνουσα, ἢ πίστιν δι' εὐποΐας καὶ διὰ βίου ἀγνοῦ τὰς πρὸς σὲ φοιτώσας ἐκδιδάσκουσα· τροφὸς τούτων γέγονας καὶ προστάτις καὶ στήριγμα, διωκομένων ἀσφαλὲς καταφύγιον, νεανίδων τε αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις. Ὅσπερ φωστὴρ διέλαμψας καὶ νύκτα ἐφώτισας τὴν ζοφεράν τῆς δουλείας, ὦ Φιλοθέη, τοῦ Γένους σου· διό σε τιμῶμεν καὶ αἰτούμεθα πρεσβεύειν σε πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, τῶν Ἀθηναίων ἢ γῆ! ὅτι τοῖς αἵμασι Μαρτύρων ἡγίασαι τὸ πάλαι μὲν Λεωνίδου, τῆς Φιλοθέης δὲ νῦν, τῆς ὀσίας ἅμα τε καὶ μάρτυρος. Αὐτῆς τὸ μαρτύριον καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον καὶ τὴν τοῦ βίου ἀρετὴν καὶ σεμνότητα ἐορτάζοντες, πρὸς αὐτὴν οὕτω λέγομεν· Μάρτυς Ὀσία, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε καὶ δεομένων ἐν πίστει τῆς προστασίας σου, πάντιμε· πολὺ γὰρ ἰσχύει ἡ πρεσβεία τῶν Ἁγίων πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεὸν ἡμῶν, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντα, τοῦτον ἐμιμήσω, Φιλοθέη φιλόθεε. Αἰείρους καὶ πολυχεύμων

πηγή συμπαθείας ὤφθης καὶ ἀγάπης, σεαυτὴν δὲ κατακοσμήσασα τῇ καλλονῇ τῶν ἀρετῶν καὶ εὐπρεπείᾳ, ἱερεῖον προσηνέχθης τῷ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς προσενεγκόντι ἑαυτὸν· αὐτὸν ἰκέτευε, Ὁσιομάρτυς, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν ἰκετῶν παρακλήσεις δέχου, Πανάμωμε· ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον

Ἀθηναίων ἢ πόλις ἢ περιώνυμος Φιλοθέην τιμᾷ τὴν Ὁσιομάρτυρα καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς καὶ μετήλλαξε τὸ ζῆν ἀθλήσει καὶ μαρτυρίῳ καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν Σωτῆρα διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

* * *

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ἢ σωτήριος πᾶσιν ἐποίησε μονὴν παρὰ σοί, Φιλοθέη, καὶ γέγονας παράδεισος ἀρετῆς καὶ σεμνότητος· βίον ἅγιον εὐεργετοῦσα διήλθες καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐδέξω· διό σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ πνεύματι ζέουσα, Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ, Κυρίῳ δουλεύουσα καὶ προσευχῇ ἐκτενεῖ ἐν κόσμῳ ἐβίωσας· ἔχαιρες τῇ ἐλπίδι, ὑπομένουσα θλίψεις, χρεῖαις δὲ τῶν ἁγίων ἐν σπουδῇ ἐκοινῶνεις· διό περ καὶ νῦν τιμῶμεν πάντες τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ
προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν
ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμουμένη καὶ ἐν τῷ αἵματί σου, μήτερ,
λελουμένη, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, τὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀκάνθαις
στεφανωθέντα καὶ τὴν πλευρὰν νυγέντα καὶ θείῳ αἵματι τὴν ἀρὰν τῆς
Εὐσας ἀποπλύναντα καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς οὐρανὸν καὶ αὐθις τὸν παράδεισον
τοῖς ἀνθρώποις ἀνοίξαντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε, ἀγνή, εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ
τεχθέντα σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις καὶ πᾶσι τοῖς
Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τοῦ
τέλους διόρθωσιν καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως
εὕρωμεν ἔλεον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. (Ματθ. στ' 19-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ
κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς
οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ
κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδιά
ὑμῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τῆς ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἄρασα καὶ τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ
ἀκολουθήσασα, ἀπηρνήσω, Φιλοθέη, σεαυτὴν καὶ τὰ πάντα σκύβαλα
ἠγγήσω, ὡς οὐδὲν εὐροῦσα τῆς ψυχῆς σου ἀντάλλαγμα· ἀπώλεσας τὴν
ζωὴν, ἵνα σώσης τὴν ψυχὴν, ἐστέρησαι φωτὸς τοῦ αἰσθητοῦ καὶ τὸν ἥλιον
τῆς δόξης ὀραῖς· αὐτὸν ἰκέτευε, Μήτηρ, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ'. καὶ ὁ τῆς Ὁσιομάρτυρος εἰς η'. Κανῶν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκῆνωμα τῆς λύπης λύσις. Ἰωάν(νης) .

Ῥιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἢ λύτρωσις καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε, ζωῆς Μήτηρ, ἄδου ἢ καθαίρεσις, θανάτου ἢ ἀναίρεσις· χαῖρε, λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε, πανάμωμε· δαυϊτικόν, χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον, χαῖρε, Παρθένε, ὄντως τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν Σεραφὶμ ἢ ἀσυγκρίτως ὑπερέχουσα.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε, ἀνωτέρα κτιστῆς πάσης φύσεως· χαῖρε, Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε, πύρινε θρόνε· χαῖρε, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε, μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε, ἀμόλυντε· χαῖρε, βλαστῶ ῥάβδου τῆς ἀαρωνίτιδος διαγραφεῖσα πρότερον μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκεῖνη ἐβλάστησεν, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐγέννησας.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσιομάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλος σοι τερπνόν, ὦ Θεοῦ φίλη, ἄδω. Ἰσαάκ.

Ῥιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μονὰς ἃς ἐπόθησας τὰς οὐρανίους, θεόλεκτε, νῦν εὗρες καὶ ἔλαβες τῶν σῶν ἀγώνων μισθόν, οὓς ἠγώνισαι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εὐχαῖς καὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐλέους σὺ ἄφθοнос πηγή, Ὁσία, τεθέασαι, πτωχοὺς καταρδεύουσα πλουσιωτάταις ῥοαῖς· ὅθεν στέφανον σῆ κορυφῇ ἐδέξω, ἀνθ' ὧνπερ ἐπόνησας, μήτερ, ἐν βίῳ σου.

Λαλεῖν σοι οὐ δύναμαι τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν καὶ ὕψος τὸ ἔνθεον, ᾧ ὠραῖσθης, σεμνή, καὶ ἀνύψωσας πρὸς τὰς ἐπουρανίους σκηναὶς καὶ δεδόξασαι παρὰ τοῦ Κτίσαντος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε διὰ παντὸς εἰρηνεύουσαν, Μαρία Θεόνυμφε, ἦν ἡ Ὁσία ἡμῶν κατεκόσμησε, τοῖς πόνοις, τοῦ δοξάζειν τὸν ἄσπορον Τόκον σου καὶ σέ, Πανάχραντε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰσχυρότατον ὄπλον, χαῖρε, πιστῶν, Δέσποινα· χαῖρε, κραταιὰ προστασία,

χαῖρε, ἀντίληψις ἀμαρτωλῶν κραταιά· χαῖρε τὸ ἄρρηκτον τεῖχος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες πάντες σφζόμεθα.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε, στερρόν ἔρεισμα· χαῖρε, τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὐᾶς ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον νῦν τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε, ἡ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε, ἀφλεκτε βάτε· χαῖρε, φωτὸς ὄχημα· χαῖρε, τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε, περιδοξε, ὅλη λαμπρὰ καὶ χρυση, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, πόλις ἔμψυχε τοῦ Παντοκράτορος.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε, ἀγνή Δέσποινα· χαῖρε, ἡ ἀνήρωτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ δεξαμένη ἐν σοὶ τὸν γεωργὸν τῶν ἀπάντων χαῖρε, γῆ ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σὺ τὸν πλουτὸν ἔνειμας, Ὁσία, τὸν σὸν δεομένοις, τὸν ῥευστὸν καὶ γὰρ ἐν τούτῳ, πάνσεπτε, καυχᾶσθαι οὐ προήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ τούτου δέδεξαι σὴ κορυφῇ δόξης στέφανον.

Σαῖς προσευχαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην τὴν πόλιν περίσφζε τὴν σὴν, γεραίρουσάν σε, πάνσεμνε, ὡς θεῖον ἐνδιαίτημα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς τε Ὁσίαν καὶ Μάρτυρα.

Ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω εὐροῦσα, διώδευσας σεμνῶς· ὅθεν καὶ πρὸς οὐράνιον ἐλήλυθας πολίτευμα καὶ τοῖς Ὁσίοις ἅπασιν, Ὁσία, συγκατηρίθμησαι.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεις παρέχουσα παντοίας τοῖς πόθῳ τιμῶσι σου, Ἀγνή, τὸν Τόκον, τὸν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλληφθέντα σοι, παράσχου καὶ τοῖς δούλοις σου ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Καταλιποῦσα τὰ τῆς γῆς, ᾧ Φιλοθέη, μετέστης ἄνω πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους καὶ πρεσβεύεις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπουρανίοις, ὅσίοις ἅμα δικαίοις καὶ τοῖς λοιποῖς, σὺν πᾶσί τε τοῖς Ἀγγέλοις καὶ Λειτουργοῖς καὶ κραυγάζεις τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Θεέ, πατὴρ ὁ ἐπουράνιος, σῶζε πάντας οὓς ἔπλασας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε, Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ Σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ

τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ωιδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνατολή τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος καὶ ἡλίου τοῦ ἐξανατείλαντος πρὸ ἑωσφόρου ἐκ τοῦ Πατρός, χαῖρε, Θεοτόκε, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε· Παρθένε θεομητορ, χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη Πανάμωμε,

Σὺ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, Δέσποινα, τοῦ ἀστέκτου καὶ ἀῦλου ἄνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγὲν τῆς ἀδαμιαίας παρακοῆς τὸ χειρόγραφον· διό σοι, χαῖρε, κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη ἡ χαρὰ καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα καὶ Ἀγγέλων στέφος καὶ διάδημα· διό περ γῆ τε καὶ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν συστησάμενοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρε, σοὶ βοῶμεν· χαῖρε, Δέσποινα κόσμου· χαῖρε, πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλουμένη δυνατοῖς ἐξήκοντα, χαῖρε, Παρθένε· ἡ κιβωτὸς ἡ κεχρυσωμένη τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, λαβὶς ἡ θεία, χαῖρε· χαῖρε, βάτε πυρφόρε· χαῖρε, πύλη καὶ κλιμαξ καὶ γέφυρα.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὴν Ὁσίαν Φιλοθέην φιλοφρόνως τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων ταύτην εὐσεβῶς μεγαλύνοντες· αὕτη γὰρ ᾧφθη δοχεῖον θείου Πνεύματος, καὶ πεφώτισται, τούτου ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ἐν χορείαις τῶν Ἁγίων τεταγμένη, πανέντιμε, τοὺς τὴν σὴν τελοῦντας μνήμην ἀσινεῖς διαφύλαττε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ᾧ μητερ, ταῖς πρὸς Κύριον, ᾧ βοᾶς ἀεὶ· δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ρωμαλέα διανοία καὶ γενναίῳ φρονήματι τάς Κυρίου, μητερ, πάσας ἐντολὰς ἐκτετέλεκας καὶ μαρτυρίου, Ὁσία, κατηξίωσαι καὶ τὸν στέφανον παρὰ Κυρίου ἀπείληφας.

Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας ἐκ κινδύνων ῥῦσαι πάντας καὶ σκανδάλων τοῦ ὄφους τῆς Φιλοθέης πρεσβείαις τῆς θεόφρονος, ἧς τὴν ἄθλησιν καὶ τοὺς ἀγῶνας γεραίρομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωιδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοερὰν σατραπείαν καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα παρελθεῖν ἀλύπως ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρασχε, ἵνα σοι τὸ χαῖρε χαρμονικῶς, Δέσποινα, κράζω· χαῖρε, πάντων ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε, ὑπεράμωμε· χαῖρε, ὑπέραγνε χαῖρε, τῆς ἀγνείας πορφυρόχρουν ἄνθος ἠδύπνοον χαῖρε, παρθενίας κοκκοβαφές ἐρυθρὸν ῥόδον καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶδες ὀσφράδιον.

Μυστικὴ μυροθήκη χαῖρε, τὸ ἠδύπνοον μύρον ἢ βρούσσα· χαῖρε, κρήνη θεία, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε, ἢ τὸν βότρυν τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος, Δέσποινα.

Ἀδιόδευτε πύλη, χαῖρε, ἦν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος· παραδείσου πύλας ἢ ἀνοίξασα, χαῖρε, τῷ Τόκῳ σου· χαῖρε, δι' ἧς χαίρει ἡ φύσις σύμπασα καὶ ψάλλει, λυτρωθεῖσα καὶ αὕτη τῷ Τόκῳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μονὴν τὴν φερέσβιον εὐροῦσα, κατετρύφησας πᾶσαν θειοτέραν θεωρίαν, δ' ἧς ἀνήχθης εἰς θείαν ὄντως ζωὴν καὶ γέγονας πᾶσι τοῖς πρὸς σέ, μήτερ, καταφεύγουσι προστασία καὶ στήριγμα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, αἱ ἀρεταὶ θαυμάσιαι καὶ τὰ κατορθώματα γενναῖα· ὄθεν καὶ δόξης πλείστης κατηξίωσαι τῆς ἄνωθεν, μήτερ, ἐκ Θεοῦ, ἦν περ καθικέτετε ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Νοῦς ἅπας ἀνθρώπινος θαυμάζει λογιζόμενος τοὺς κινδύνους, μήτερ, καὶ τὰς θλίψεις, ἅς ἐξ οἰκείων ὑπέμεινας καὶ ἐχθρῶν ἀκλόνητον σχοῦσα λογισμὸν, πίστει τῇ πρὸς Κύριον, οὗ τὸν λόγον τετήρηκας.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντε Δέσποινα, τὸν Κύριον ἢ τέξασα, σῶζε τοὺς εἰς σέ τεθαρρηκότας καὶ τῆς μελλούσης ἅπαντας κολάσεως ἀπάλλαξον, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, παρησίαν ἔχουσα μητρικὴν πρὸς τὸν Κύριον

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ωιδῆ στ'. Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἡ ἔμψυχος κόλχος, χαῖρε, Δέσποινα, ἢ κογχύλη σῶν ἀχράντων αἱμάτων πορφυραυγῆ· ἐρυθρὰν ἀλουργίδα τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ ἢ καλύψασα, χαῖρε, Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν τὰς καρδίας ἀνθρώπων φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἄρτος, χριστιανῶν δὲ καρδίας στηρίζει τὸ σὸν ἀδόμενον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, χαῖρε, ἢ χρυσαυγίζουσα· κιβωτὸς ἢ θεοχώρητος, χαῖρε· χαῖρε, σκηνή· χαῖρε· ἅγιον ὄρος· χαῖρε, τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε· παλάτιον, χαῖρε, Θεοῦ· χαῖρε, τέμενος θεῖον, πολύφωτον.

Υπέραγνε, ὑπεράμωμε, χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξάιρετον ἄνθος· χαῖρε, κοινὴ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους φιλοτιμία καὶ χάρις θεόσδοτος τὴν φύσιν,

χαῖρε, τῶν βροτῶν ἡ τιμήσασα, Κόρη, τῷ Τόκῳ σου.

Ἄλλος. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Θεοῦ ὡς Παῦλος ὑπάρξασα γεώργιον, Ὁσία, ἀπέδωκας ἑκατοστεύοντα Χριστῷ τῷ σὲ γεωργήσαντι τῶν ἀρετῶν τὸν πόνον καὶ τῶν ἀγώνων σου.

Ἐκπλήττει πᾶσαν διάνοιαν βροτῶν τὰ παρὰ σοῦ νῦν τελούμενα· ψυχὰς ἀνθέλκεις γάρ, ἐξοφωμένας τοῖς πταισίμασι, πρὸς θεῖον φῶς, Ὁσία, διὰ τοῦ βίου σου.

Ὁσία, ὧδε ἐδίδαξας ἦν εὕρηκας ζωὴν τὴν οὐράνιον, ἧς, καθικέτευε, ἀξιωθῆναι τοὺς δούλους σου, τὴν ἱεράν σου μνήμην τοὺς ἐορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμεν, ἄχραντε Δέσποινα, τὸν Τόκον σου, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα ἐκ σοῦ, Θεόνυμφε καὶ σέ, Παρθένε, γεραίρομεν ὠδαῖς ἀκαταπαύστοις τὴν μόνην ἄχραντον.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φιλοθέην σήμερον πανευφροσύνως τιμῶμεν καὶ αὐτῆς τὸ λείψανον πανευλαβῶς προσκυνοῦμεν· αὕτη γὰρ εὐεργετοῦσα ἐν γῆ διήλθε, τέλος δὲ μαρτυρικὸν ἡ Ὁσία ἔσχε καὶ ἠξίωται πρεσβεύειν δοθῆναι πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ Οἶκος

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω, πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Φιλοθέης, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ὁσιομάρτυρα ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρυσμένη, διὰ πόνων ἀσκητικῶν καὶ μαρτυρίου τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ διαδήματι κεκοσμημένη, αἰτεῖται παρὰ Χριστοῦ δοθῆναι πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ΙΘ', μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας καὶ Μάρτυρος μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας.

Στίχ. Ἡ Φιλοθέη τῶν τῆδε μεταστᾶσα,
χαίρουσ' ἀνήλθε πρὸς μονὰς οὐρανίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
κατηκολούθει τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
χλωροῖς λύγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἦπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
εἰς οὐρανούς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου,
Ἡσυχίου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριάς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
ἀνδρίζεται σοι καὶ τομῆς Τριάς μέχρι.

Ἔστεφε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
ὡς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχ. Βουλάς Ῥαβουλάς θεὸς ἀπράκτους δαιμόνων,
ἀπῆλθε βουλή τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθένδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν
Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρηκες, ἐν γῆ μακάρων
οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Στίχ. Πάθη τοῦ σώματος ἀσκήσει νεκρώσας
ἐν γῆρει πῖονι κεκοίμηται Κόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλεησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε, ὦ Δέσποινα, ἡ Παρθένος
καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος τε καὶ ἀπειρογάμος· τὸ ξένον, χαῖρε, καὶ φρικτὸν
μυστήριον· χαῖρε, Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε, ἀνθρώπων χαρά.

Σίων πόλις ἔμψυχε τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη

δεδοξασμένα, χαῖρε, ἡ Θεόνυμφος. χαῖρε ἡ κλιμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

Λειμῶν θεοφύλακτος, εὐώδης κηπὸς τε θεοβλαστούργητος ἀνεδείχθης, Παρθένε, ἀθανασίας τὸ ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· χαῖρε, ἐλέους πηγὴ· χαῖρε, χαρᾶς χορηγέ.

Υπέριμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με ἐκλυτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνως τὸ χαῖρε ἄδω· χαῖρε, ἀγνείας πηγὴ· χαῖρε, ταμείον πάσης καθαρότητος· χαῖρε, δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε, χωρίον Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Φαινοτάταις ἀστραπαῖς τῆς ὑπερουσίου Τριάδος καταλαμπρύνασα τὸν νοῦν, σὺν Ἀγγέλοις βοᾶς ᾧ παρίστασαι· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τερωτάτοις Λειτουργοῖς, τοῖς παρισταμένοις τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου ἀστραπῆς τοῦ Θεοῦ, συγχορεύεις κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Λιμένα εὐδίων ψυχῶν, μήτερ, δειμαμένη, τοὺς ζάλη καὶ τρικυμίας τῶν παθῶν ναυαγοῦντας γαλήνης ἠξίωσας, οἱ σωθέντες κραυγάζουσι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Η τὸν προάναρχον Υἱόν, Μήτηρ, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη ἐν τῇ γαστρὶ σου μητρικῶς, Φιλοθέης τὴν πόλιν, δυσώπησον τοῦτον, σῶζειν, κραυγάζουσαν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ωιδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Τεσσαὶ ἐκ ῥίζης, χαῖρε, ῥάβδος βλαστήσασα· ἡ ἀποτίστως, χαῖρε, ἀνθηφοροῦσα ἄνθος τὸν Χριστὸν ὠραῖον· χαῖρε, πῖον ὄρος τε καὶ κατάσκιον χαῖρε, θεῖος οἶκος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος πάντων εὐδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾶ σου ῥάβδῳ κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς τε λυσσῶντας κύνας καὶ ὑλακτοῦντας, τὰ περικυκλοῦντα πάθη ἀποσόβει, τὰ δεινῶς πολεμοῦντα με, ἵνα σοι τὸ χαῖρε, τυχῶν σου τῆς προστασίας καὶ ἀντιλήψεως, Παρθένε, κράζω.

Ῥραιώθης ὅλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὠραία· διὸ σοι τὸ χαῖρε ψάλλομεν, λέγοντες· χαῖρε, Θεοτόκε, Ἀγνή, Κεχαριτωμένη· χαῖρε, τῆς κτίσεως ἐνδοξότερα.

Δανιὴλ σε εἶδεν ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννήτορ, αἴφνης ἐξ οὐ

ἐτμήθη ἀκρογωνιαίος λίθος. ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Μῆτερ, εὐλογημένη, πάσης τῆς κτίσεως ἐνδοξότερα.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἀνῆλθες πρὸς γνῶσιν θεωρίας καὶ πάντα σαφῶς μεμύησαι τοῦ Πνεύματος ἄδυτα μυστήρια, πάντα δὲ κατήγγειλας τοῖς προσφοιτῶσι, πάνσεπτέ σοι καὶ κραυγάζουσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Δόξης κατεφρόνησας τῆς κάτω καὶ πᾶσάν σου τὴν διάνοιαν ἐπτέρωσας ἔρωτι τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ ἀνύψωσας πρὸς θεῖον ὕψος ἄρρητον, ᾧ χαίρεις ψάλλουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοφθῆς ὀρφανῶν τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ πάντων ἀδικουμένων ἢ ἀντίληψις, τῶν ἐν νόσοις ἴασις, αἰχμαλώτων λύτρωσις καὶ τοῖς ἐν λύπαις, πάνσεμνε, χαρὰ, τοῖς ψάλλουσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι, Ἀγνή, τὰς ἀσθενείας τῶν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ προστρεχόντων σοι καὶ ὁμολογούντων σε Θεοτόκον, Ἀχραντε, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασαν, ᾧ πάντες ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδε νῦν πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννήτορ, ἐν Πνεύματι· καί, ὡς τεκούση τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· χαῖρε, ζωῆς πύλη· χαῖρε, κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ῥοθωσας, Δέσποινα ἀγνή, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα καὶ τῆς προμήτορος Εὐᾶς τὴν λύπην μετέτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· χαῖρε, Μαρία εὐλογημένη, τῶν πιστῶν ἀγαλλίαμα.

Ἄξιον χαῖρέ σοι βοᾶν· ἐν σοὶ γὰρ σωματικῶς ἡ ἀῖδιος χαρὰ ἐσκήνωσεν, ᾧ Θεοτόκε πανάχραντε· χαῖρε, παράδεισε τρυφῆς, πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἡ τέξασα τὸν Σωτῆρα καὶ Δεσπότην τοῦ σύμπαντος.

Νύττει μου βέλει γλυκερῶ τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος, Πανύμνητε καὶ ἐκβιάζει με ἀεὶ τὸ χαῖρε προσάδειν σοι· χαῖρε, γαλήνης ὁ λιμὴν· ἐν σοὶ γὰρ εὐρίσκομεν, ἐν τῷ τοῦ βίου δεινῷ πελάγει, οἱ πιστοὶ καταφύγιον.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Σοῦ πρὸς ὑπαντὴν Ἀγγέλων συστήματα, μῆτερ, κατήρχετο καὶ ὁ τῶν

όσιων δὲ χορὸς σὺν τούτοις θείοις ἐν ἄσμασιν ἐπηκολούθει, πάνσεμνε, ἀναγομένης σου εἰς τὰ ἄνω πάντερπνα σκηνώματα, ὧν Χριστὸς σοι τὰς πύλας ἀνέωξεν.

Ἄνθος χρυσαυγὲς ποικίλον, μυρίπνοον καὶ πολυτίμητον, τοῖς ἐν ταῖς Ἀθήναις νῦν ταῖς χρυσιζούσαις, μήτερ, ἐξήνθησας καὶ πᾶσαν εὐωδίασας καὶ κατελάμπρυνας τὴν πατρίδα καὶ τοὺς σοὺς γεννήτορας· τῶν χαρίτων τῶν σῶν τῇ τερπνότητι.

Ἄνω σε Χριστὸς καλέσας, εἰς ἄληκτον ζωὴν μετήνεγκε, ὃν καθικετεύουσα μὴ παύση, μήτερ, ὑπὲρ τῶν πίστει σου τὴν μακαρίαν ἄθλησιν ὑμνούντων, πάντιμε, καὶ βοώντων χαίροις, ἀξιῦμνητε Φιλοθέη, ἡ ὄντως φιλόθεος.

Θεοτοκίον.

Κύριον, Ἀγνή Παρθένε, ὃν ἔτεκες τοῦτον δυσώπησον σκέπειν καὶ τηρεῖν αἰεὶ τὴν νεολαίαν, ἣν ἡ φιλόθεος τὸν σὸν ὑμνεῖν συνήγαγε Τόκον, Πανάμωμε, ἐκ παντοίων πολεμίων ἄτρωτον καὶ ἐν ἔργοις καλοῖς ἀριστεύουσαν.

Ἑξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον τῶν Ἀθηνῶν ἀγάλλεται, τῆς Φιλοθέης τὴν μνήμην ἐν εὐλαβείᾳ τιμῶσα· ὅσιως γὰρ βιώσασα, μαρτύριον ἐδέξατο καὶ νῦν, Ἁγίων σύσκηνος, ἀκαταπαύστως πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Μαρία, καθαρῶτατον χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχώρητου Τριάδος δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκίασαν σοι, Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὅσια Φιλοθέη, ἐνθα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν σὲ ὑπεδέξατο, ὑπὲρ τοῦ Ἄστεως πρέσβευε, ἐν ᾧ τὸν βίον ἐν ὁσιότητι διετέλεσας· ἴλεων τὸν Κύριον ἡμῖν ἀπέργασαι, ἵνα εἰρήνην παρέχηται καὶ σωτηρίαν τὴν ἱερὰν οἷς τελοῦσι μνήμην σου· σὺ γὰρ προστάτις ἀναδέδειξαι τῶν τοῦ βίου πλεόντων τὴν θάλασσαν, Φιλοθέη, Ὅσιων καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλωπισμα.

Σήμερον χαίρουσιν αἱ κλειναὶ Ἀθῆναι, ὅτι εἰς προσκύνησιν τὰ θεῖα λείψανα τῆς Φιλοθέης προτίθεται καὶ μετὰ πόθου πᾶς ὁ λαὸς ταῦτα κατασπάζεται. Σήμερον ἑόρτια μέλπουσιν ἄσματα σεμναὶ παρθένοι, γεραίρουσαι τὴν Φιλοθέην· αὕτη γὰρ ὄντως μεσίτις γέγονε, μήτερ, τροφὸς καὶ καταφύγιον, γυναικῶν, αἱ πρὸς ταύτην προστρέχουσαι προστασίαν ζητοῦσιν ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δεῦτε, παρθένοι, τὴν θεῖαν Φιλοθέην σήμερον ἐν ἄσμασι κατακοσμήσατε καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσατε μετ' εὐλαβείας· Ὅσιομάρτυς, χαῖρε, πανέντιμε· σὺ γὰρ τὸν ἐπίγειον πλοῦτον σκορπίσασα, περὶ σαυτὴν δὲ συνάξασα παρθένων πλήθη, ἀγάπης ὠφθης πηγὴ ἀκένωτος· ὅθεν στεφάνου σε ἠξίωσε μαρτυρίου Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥς ἡ Δορκάς, Φιλοθέη, ἐν Ἰόππῃ γέγονας πιστὴ Χριστοῦ ὄντως μαθήτρια, ἔργων καλῶν ἐν τῷ βίῳ σου σὺ ὠφθης πλήρης καὶ ὡς πηγὴ περὶ σὲ ἐξέχεας πλούσιον τὸ ἔλεος καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν οὐσίαν ἐσκόρπισας καὶ ἐν πενήτων χερσίν, Ὅσια, ταύτην διένειμας· ὅθεν ἀθλήσασαν ἐδέξατο ὁ Χριστὸς, ᾧ τὸν πλοῦτον ἐδάνεισας, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πανηγυρίζει σήμερον φαιδρῶς τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις τῆς ἀγίας Φιλοθέης τὴν μνήμην. Δεῦτε οὖν τῆς εὐσεβείας ἐρασταὶ τὴν Ὅσιομάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν εὐλαβείᾳ ψάλλοντες· Χαίροις, ἡ τὴν ἀγάπην ἐν τῷ βίῳ ἀσκήσασα, ἔλαιον καὶ οἶνον, ὡς ὁ Σαμαρείτης, ἐπὶ τὰ ἄλγη ἐπιχέουσα· Χαίροις, ὅτι καθάπερ ὁ Σωτὴρ, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦσα, ἀφηρηπάγης καὶ ἠχθῆς εἰς τὸ μαρτυρῆσαι, ὑπὲρ τοῦ δι' ἡμᾶς μαρτυρικῶς ἀποθανόντος. Χαίροις, Φιλοθέη παναοίδιμε, μετὰ τῶν Ἀγίων μὴ παύῃ τὸν Σωτῆρα ἰκετεύουσα τὴν πόλιν σου τὴν δε, φυλάσσειν διὰ παντὸς εἰρηνεύουσαν καὶ σφάζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

* * *

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ὁσιομάρτυρος.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Στίχ. Ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα (θ' 36-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἦν τις ἐν Ἰόππῃ μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλουϊάριον τοῦ Εὐαγγελίου.
Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς λθ' (39)

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τάλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Στίχ. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε'12,13.18,19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Αὕτη ἐστίν, ἡ ἐντολή ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

Μεγαλυνάριον.

Τὴν Ὁσιομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐν ταῖς Ἀθήναις διαλάμφασαν φαιινῶς, τὴν καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κοσμουμένην, τὴν θείαν Φιλοθέην πάντες τιμῶμεν.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.